

Így készült a borítónk

Matusek-Faludi Viktória, Voronko Vera

Nyomdászoknak a nyomdászatról újat vagy érdekeset mutatni az igazi kihívás. A veszprémi Prospektus Nyomda számos alkalommal vállalta a Magyar Grafika kivitelezését. Minden esetben valami különleges, extra, mások által még nem próbált szakmai kaland során öltött testet folyóiratunk. A mostani lapszám, amelyet olvasónk éppen kezében tart, a borító szempontjából különleges.

A kiindulás egy GC1 karton volt, amire a Lemmaco által forgalmazott TH PET metal silver 22 mikron vastag fóliáját kasírozta a Dru-Ker Nyomda. Remek alapanyagot kapott mind a kasírozás, mind a fólia minősége tekintetében a Prospektus Nyomda, ahol elsőként a felületi feszültséget ellenőrizték. 32 J/m² értéket mértek. Tapasztalataik szerint a 28 J/m² értéknél (ez a toluol felületi feszültségével egyezik meg) nagyobb felületi feszültség értéket produkáló nyomathordozón tapad meg biztonságosan az UV-nyomdafesték. A kész grafika a zavaró csillogások tompítására még egy effekt-lakk kiemelését kapott Pesti Zsolt és Rózsa Dáriusz javaslatára. Ezúton is köszönjük a remek összmunkát, minden résztvevő tudása legjavát adta a műveletbe és az eredmény magáért beszél.

A nyomtatási sorrend:

Fedőfehér+ CMYK+UV-lakk1+UV-lakk2. A két UV-lakk teszi a narancsbőr-effekttel szórt fényűvé a csillogó ezüst felületet, ami kellemes, olvasható, mégis fémes felületet biztosít.

A kiemelt részeken a tükrös fémfelületet a fedőfehér teszi térhatásúvá.

A borítógrafikát a drupa jelenlegi és korábbi logója inspirálta. (A düsseldorfi rendezvény 2000-ben kapott új arculatot. Előzőleg az 1951-ben bemutatkozó vörös, fehér, fekete színekkel több elemből kombinált, stilizált térbeli kép futott évtizedeken át.) Azonban grafikánk a kezdeti ötlettől a megvalósulásig sok átalakulást élt meg. A kezdeti

szakaszból csupán a drupa-logóban szereplő, térben elforgatott négyzetes lapocskák maradtak meg. Elmaradt a konkrét d betű, amely a térbeli konstrukció ötletét adta. A betű c + l formájú szárának síkkokká egyszerűsített térbeli transzformációján alapul a jelenlegi grafika. Tulajdonképpen a nyomtatási technológia, a nyomathordozó, a színek harmóniája, tehát a fémfólia, illetve a fedőfehér alkalmazása felülírta a kezdeti ötletet.

A borítón három esetben szerepel fedőfehér: betűk, léniák, átmenet, mert félő volt, hogy a fedőfehér elemekhez viszonyítva túl halovány, vérszegény lesz az összbnyomás.

Emiatt átgondoltuk a sötétvilágos kontrasztot. Természetesen a fény kapta a főszerepet. Látszólag a fény nem felülről, hanem alulról, jobbról súrolja a lapocskákat, azonban ezt is felülbírálta a geometrikus grafika két irányba elmozduló dinamikája. Így maradtunk egyszerre a belső térben és azon kívül szemlélők. Végeredményben a fehér nem ugrik el a borítótól, nem távolodik a grafikától, inkább közelít felé. A fény forrása a szemlélőtől, tőlünk érkezik. A grafikára szemből eső fény nyel szeretnénk metaforikus értelemben közelívé, bensőségessé, személyessé tenni a találkozást, a megismerést, valamint a megérezést.